

ikke var Anledning til at tage alle de Planer, der er fremsatte med Hensyn til Grønland, under alvorlig Overvejelse. Der har f. Eks. været en Plan fremme om, at man skulde tillade, at der blev lavet en Turistrute paa Grønland. Naar man ser, hvorledes Folk besejler Spitsbergen, hvorledes der inden Krigen aarlig gik flere store Rutedampere derop, som betalte sig udmærket, kan der ingen Tvivl være om, at en Turistrute paa Grønland vilde blive søgt og det i en ganske anden Grad, da Grønland i Henseende til Naturskønhed og Naturrigdom staar langt, langt over Spitsbergen.

Selvfølge ligt skal alle disse Spørgsmaal undersøges, og det maa overvejes, hvorvidt de kan gennemføres, og hvorvidt deres Gennemførelse vil gaa ud over Befolkningen eller ikke. Det er nemlig saa uheldigt, at de sagkyndige, de, som har været oppe paa Grønland, er uenige som ingen andre. Ved Diskussioner om grønlandske Forhold hersker ligefrem en Fanatisme og et Had mellem de to stridende Parter, saa at man næsten ikke selv kan finde ud af, hvad der er rigtigt, og hvad der er urigtigt. Men jeg tror, at det vilde være overordentlig heldigt, om alle disse Muligheder blev grundigt undersøgt, og dette kan vistnok kun ske derved, at Regeringen nedsætter en sagkyndig Kommission. Der har jo tidligere været nedsat forskellige Kommissioner angaaende grønlandske Spørgsmaal, men dels ligger de langt tilbage i Tiden, dels er der jo for Øjeblikket saa mange nye Planer oppe. Jeg tror, det vilde være meget godt, hvis dette blev gjort i Tide, for at man kunde sige, at man havde undersøgt alle Muligheder og gjort, hvad der kunde gøres, saaledes at det ikke skal gaa med Grønland, som det er gaaet med Vestindien og maaske andre Steder. Den Befolkning, der lever paa Grønland, er i Virkeligheden Danmark meget hengiven — der er i hvert Fald ingen andre Lande, de føler sig nærmere knyttede til —, og det er tillige en Befolkning med meget store Udviklingsmuligheder. Styrelsen af Grønland er, efter at der er kommet en ny Direktør, som sikkert er en overordentlig veltænkende Mand, og som gerne vil gøre det bedste, selvfølgelig blevet betydeligt bedre, end den har været igennem mange Aar. Men det vilde alligevel efter min Mening være rigtigt at undersøge alle disse Forhold grundigt, fordi Meningerne, som sagt, er saa modstridende, og fordi der ligger overordentlig store Muligheder deroppe,

hvis Udnyttelse sikkert vilde være til Held baade for Grønland og for Danmark.

Joh.s Fog-Petersen: Inden jeg gaar over til at omtale enkelte Punkter paa det foreliggende Finanslovsforslag, ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger til forskellige Udtalelser, der er fremsatte af tidligere ærede Talere. Det var mig en Overraskelse, men rigtignok en i høj Grad glædelig Overraskelse, at høre det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) straks ved denne Forhandlings Begyndelse udtale Ønsker om Sikringsstyrkens Formindskelse. Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte, at han ikke ønskede at rejse nogen Forhandling om denne Sag her i Salen, og nogen Forhandling har der heller ikke været ført. Men der er rigtignok blevet fremsat en Række Ønsker, og det kunde det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke hindre. Naar man sætter en brændende Tændstik til en tør Høstak, saa hjælper det ikke, at man samtidig udtaler Ønsket om, at den ikke vil brænde. Det ærede Medlem, som først rejste Spørgsmaalet om Sikringsstyrkens Formindskelse, vil komme til at erfare, at det er et i høj Grad brændbart Spørgsmaal, han der har rejst. Baade det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds er forhaabentlig fuldstændig klare over Rækkevidden af deres Udtalelser og derfor klare over, at der ved deres Ord er skabt en Forventning rundt om i vort Folk om, at der maa kunne gøres noget virkelig forsvaret med Hensyn til Sikringsstyrkens Formindskelse, thi naar Venstre og Det konservative Folkepartis Ordførere kan tænke sig den Mulighed, saa er det klart, at der kan ske noget i den Retning. Om det radikale Venstres og Socialdemokratiets Stilling i denne Sag tvivler ingen. Og naar Forholdet er, som det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte, at man oftere og oftere fra sagkyndig militær Side hører det Spørgsmaal, om det ikke vil være ønskeligt i nogen Grad at formindske Sikringsstyrken, hvem kan saa undre sig over, at vi andre Gang paa Gang maatte spørge os selv, naar vi saa den store Sikringsstyrke fordelt ud over Landet, navnlig her paa Øerne: Hvortil skal det i Virkeligheden nytte? Vi fra vor Side er gaaet med til dens Opretholdelse og har stemt for de store Bevillinger blandt andet ud fra den, som det synes os, uimodsigeligt rigtige Opfattelse, at i denne